PROPAGANDNI NEDELJNIK ANARHOSINDIKALISTIČKE INICIJATIVE

Direktna akcija

NOVA SERIJA ★ BR.40 ★ 20. DECEMBAR 2012. GOD ★ BESPLATNO

Godina jačanja represije

Poštovani čitaoci, pred vama je poslednji ovogodišnji broj „Direktne akcije". Sada nam predstoji praznična pauza, pa ćete kroz naš list moći ponovo da čitate o aktuelnim društvenim temama, da se informišete o međunarodnom radničkom pokretu i da vidite analize značajnih političkih događaja iz ugla običnih radnika, tek od 17. januara.

„Direktna akcija" je nastojala da isprati, iskomentariše i izanalizira sva bitna društvena dešavanja. To svakako ne bismo uspeli bez ljudi koji su nesebično pomagali u pisanju tekstova, ili ih svojim kritikama i zapažanjima učinili kvalitetnijim, i njima se zahvaljujemo. Takođe se zahvaljujemo onima koji tehnički izrađuju ovaj časopis. Bez njih on ne bi izgledao ovako. Zahvaljujemo se i urednicima koji svemu daju finalni ukras. Ne smemo zaboraviti da je osim izrade bitno da ovaj list dođe i do ruku i očiju onih kojima je namenjen. U tom smislu zahvaljujemo svima koji su donacijama pomagali štampu „Direktne akcije", onima koji su omogućili njeno preuzimanje i čitanje na nekoliko distributivnih mesta širom zemlje, svima koji su je, i po kiši i snegu, delili na ulici, i svima koji su je „šerovali" putem društvenih mreža. Na kraju zahvaljujemo se svim čitaocima koji prate naš rad, neki na papiru, neki elektronski, i koji nam daju snage i motivacije da nastavimo i da se trudimo da svaki naš broj bude bolji od prethodnog.

Podsećamo da je „Direktna akcija" neprofitabilni list i pozivamo sve koji žele i mogu da pomognu da doniraju novac za štampu, jer još uvek veliki deo radništva nije u mogućnosti da nas prati putem interneta.

BORBA JE PRED NAMA

Ako zanemarimo izborni cirkus...

Godina 2012. biće verovatno najviše upamćena po izborima i po, kako se to u medijima moglo čuti „prvoj mirnoj demokratskoj promeni vlasti" u Srbiji. Ovakvom formulacijom buržoazija izražava nadu da je radništvu slomljena kičma i da sada, za razliku od nekih prethodnih vremena, jedino u izborima vidi prostor za svoje delovanje. Ali kako onda objasniti učestale izlive radničkog nezadovoljstva u vidu protesta i štrajkova? Jasno je da radništvo nije odustalo od borbe. Ali, koliko vidimo, ono više ne želi samo promenu vlasti, već sve glasnije traži promenu čitavog društvenog sistema. Potvrda ovakvog stava dolazi nam iz regiona, iz Slovenije.

Vladajuća klasa je očigledno svesna pravog stanja, iako to ne priznaje. Takav zaključak izvlačimo iz donošenja represivnih mera koje su među prioritetima „nove" vlasti. Najbolji primer je Zakon o štrajku, u kome se zabranama na svaki način pokušava da obesmisli osnovna ideja štrajka – pritisak na gazde i državu. Tako je, na primer, radnicima u štrajku zabranjen izlazak izvan preduzeća, na ulicu.

Ako zanemarimo izborni cirkus, ono što je realno obeležilo odlazeću godinu su rekordno niska vrednost dinara, rekordni rast cena, koji je čak izazvao i bojkot najvećih lanaca supermarketa, ogromna nezaposlenost i dalji pad životnog standarda. Sada čak ni predstavnici vlasti ne daju „slatka" obećanja. Kažu da će 2013. biti ,,podjednako teška", a da se navodni rast standarda očekuje tek 2014. Mi znamo da suštinskih poboljšanja za radnike neće biti dok god je kapitalizma.

"PRVO TE IGNORIŠU, ONDA TI SE SMEJU, ONDA SE BORE PROTIV TEBE, A ONDA TI POBEDIŠ." (Mahatma Gandi)

Radnici iz RTS-a javljaju

Represija na Radio-Televiziji Srbije

Trenutno se u RTS-u pored egzistencijalne vrši i psihološka represija nad zaposlenima. Generalni direktor RTS-a Aleksandar Tijanić je zaposlenima poslao dopis u kojem između ostalog stoji kako od januara neće biti plata i kako će kuća bankortirati jer nisu odobrena novčana sredstva od Narodne skupštine, kao i to da je jedna od opcija za opstanak kuće otpuštanje 1000 radnika. On besramno navodi da ,,neko pokušava da otera sadašnje rukovodstvo kako bi se neko drugi domogao para, moći i drugih privilegija koje nosi takvo radno mesto".

Tijanić ne odustaje od pokušaja da problem kuće, koju je doveo u propast, preusmeri na drugu adresu, kako bi prikrio svoj lopovluk koji se ogleda u direktnim aranžmanima od kojih se okoristio dovođenjem spoljnih produkcija, krađom para od različitih serija, nabavki, pretplata, reklama...

„Javni servis" po meri MMF-a i CIA-e

Dok se RTS sve više pokazuje kao javni servis po meri stranih obaveštajnih službi, svedoci smo neobične pojave u kojoj se direktor javnog servisa ponaša kao državnik koji organizuje prijeme za ambasadore raznih zemalja. Dok trećina radno sposobnih ljudi u Srbiji nema posao, Tijanić uveliko, uz pomoć MMF-a i CIA-e, sprovodi politiku ,,mera štednje u javnom sektoru" privatizacijom državne televizije i aranžmanima sa nekvalitetnim privatnim produkcijama u kojima ima suvlasnički udeo. Jasno je da parama namenjenim radnicima RTS-a plaća privatne produkcije koje već uveliko čine najveći deo zabavnog, obrazovnog i informativnog programa na radiju i televiziji, dok sposobni i stručni radnici RTS-a, prepušteni volji Tijanića, čekaju dan kada će biti otpušteni.

Jednom godišnje raspisuju se konkursi za izbor programa nezavisnih produkcija, ali rezultati se ne saopštavaju. Nije tajna da jedna od tih spornih firmi, ,,Direct Media", u vlasništvu gradonačelnika Beograda i predsednika Demokratske stranke Dragana Đilasa, polaže pravo na najveći deo reklamnog prostora na RTS-u i drugim televizijama

Tijanić novcem zaposlenih plaća kazne povereniku za informacije od javnog značaja, jer godinama odbija da dostavi sporne ugovore sa spoljnim produkcijama Savetu za borbu protiv korupcije. Pored toga što su ovim ugovorima bez posla ostali radnici RTS-a, ti ugovori su takođe zaključeni u netransparentnoj proceduri u kojoj pojedine interesne grupe ostvaruju finansijsku korist koja se meri desetinama miliona evra. Jednom godišnje raspisuju se konkursi za izbor programa nezavisnih produkcija, ali rezultati se ne saopštavaju. Nije tajna da jedna od tih spornih firmi, ,,Direct Media", u vlasništvu gradonačelnika Beograda i predsednika Demokratske stranke Dragana Đilasa, polaže pravo na najveći deo reklamnog prostora na RTS-u i drugim televizijama.

Nedavno je sindikat Nezavisnost organizovao štrajk upozorenja, gde se ovakvim povodom okupio najveći broj ljudi do sada. Ovog puta na štrajk su došli i radnici koji rade pod autorskim ugovorima, radnici koji ne primaju honorare po osam meseci, kao i radnici koji su zaposleni preko italijanske firme ,,DEDINJE" koji nemaju pravo na sindikalno udruživanje. Osnovni razlog za pokretanje ovakvog štrajka bile su neisplaćene zarade, ali i niz problema sa kojima se radnici već godinama bore. Pokrenuta je inicijativa pred upravnim odborom za ocenu odgovornosti generalnog direktora RDU RTS zbog kršenja 9 članova zakona o radio difuziji.

Sindikat izbacuje članove koji štrajkuju

Pored toga što različiti oportunisti bliski Tijaniću neprestano pokušavaju da zavade radnike na sve moguće

SMIŠLJA NEKU "KOMBINACIJU"...

načine, tako i sindikat Samostalnost neometano izbacuje članove koji ne rade u interesu poslodavca i koji odlaze na štrajkove. Predsednica sindikata RTS Samostalnost, koja je ujedno i zamenik direktora opštih poslova RTS, ubira članarinu koju ne deli sa savezom svog sindikata, ne održava skupštinu, falsifikuje zapisnike skupštine i odbija da obezbedi primerak Statuta sindikata svojim članovima.

Poznato je da je RTS prepun svakojakih saradnika obaveštajnih službi, čak se jedno vreme u prostorijama RTS-a, u Takovskoj ulici, nalazila i kancelarija BIA-e, iz koje je vršeno prisluškivanje radnika, tako da radnici i dalje strahuju da pričaju o bilo kakvim sindikalnim aktivnostima, stoga nije čudno što, i pored svakodnevne represije nad zaposlenima, u ovoj kući još uvek nema ozbiljno organizovanog radničkog otpora.

Đuro Atanacković

Da li ste znali

...da dete koje radi u Diznijevoj fabrici na Tajlandu mora da radi 55 dana da bi kupilo ulaznicu za Diznilend?

Pretplati se! Godišnja pretplata iznosi 1000 dinara i podrazumeva isporuku Direktne akcije na vašu kućnu adresu u narednih godinu dana. Ako želite da postanete naš pretplatnik, javite se na distro@inicijativa.org ili 063/116-5551.

Hercenov portret Bakunjina

BAKUNJIN (STOJI, U SREDINI) SA BUDUĆIM PRIPADNICIMA ITALIJANSKE SEKCIJE PRVE INTERNACIONALE

Nedavno su, na proputovanju kroz Balkan, u Beograd svratile drugarice i drugovi iz Mreže anarhosindikalista iz Rijeke. Pored „službenih" obaveza i dogovora, proveli smo nekoliko dana u prijatnom druženju i, kao što je i običaj u takvim prilikama, priča je u jednom trenutku došla i do istorije našeg pokreta. A kada se govori o istoriji anarhističkog pokreta, anegdote iz života i rada Mihaila Bakunjina predstavljaju veoma čestu temu. Pokušavali smo da lociramo delove Bakunjinovog portreta koje je dao njegov savremenik Aleksandar Hercen, no u tom trenutku nismo uspeli u tome. Ovih dana smo ponovo prelistali Hercenove memoare - „Prošlost i razmišljanja" - i uspeli da nađemo pasaž o kome smo govorili:

Prvi dani posle Februarske revolucije bili su najbolji dani u Bakunjinovom životu. Vrativši se iz Belgije, kuda ga je proterao Gizo zbog govora na poljskoj godišnjici 29. novembra 1847, on se glavačke bacio u najburnije talase revolucionarnog mora. Nije izlazio iz kasarna montanjara, noćio je kod njih, jeo s njima i propovedao, propovedao sve: komunizam i jednakost plata, nivelisanje u ime jednakosti, oslobođenje svih Slovena, uništenje svih Austrija, revoluciju en permanens, rat dok ne nestane poslednji neprijatelj. Prefekt koji je došao s barikada, koji je stvarao „red iz nereda", Kosidjer, nije znao kako da izađe na kraj s dragim propovednikom, pa je zajedno s Floknom smislio da ga zaista pošalje Slovenima s bratskim pozdravom, uveren da će tamo sam sebi slomiti vrat i neće više smetati. „Kakav čovek! Kakav čovek!", govorio je Kosidjer o Bakunjinu: „Prvog dana revolucije on je sušto zlato, a drugog dana ga treba streljati!"

Kad sam iz Rima doputovao u Pariz, početkom maja 1848, Bakunjin je već držao kitnjaste govore u Češkoj, okružen staroverskim monasima, Česima, Hrvatima, demokratama, i govorio je dotle dok knez Vindišgrec nije topovima prekinuo njegovu besedu (i iskoristio zgodnu priliku da se nehotice streljanjem reši svoje žene). Nestavši iz Praga, Bakunjin se pojavio kao komandant grada Drezdena; bivši artiljerijski oficir poučava u vojničkom zanatu profesore, muzičare i farmaceute, koji su se prihvatili oružja, preporučuje im da stave na gradske zidine Rafaelovu „Madonu" i Murilove slike, da se njima brane od Prusa, koji su suviše klasično vaspitani da bi se usudili da pucaju u Rafaela.

Artiljerija mu je uopšte bila od koristi. Na putu iz Pariza u Prag nabasao je negde u Nemačkoj na pobunjene seljake; galamili su i vikali pred zamkom, ne znajući šta da rade. Bakunjin je izašao iz kola i nemajući vremena da se raspita o čemu se radi, postrojio je seljake i toliko ih je spretno naučio, da je zamak, kad je Bakunjin pošao u kola, goreo na sve četiri strane."

Aleksandar Hercen,
„Prošlost i razmišljanja",
Kultura, Beograd, 1951.

Tadej preporučuje film

Battle for Haditha (2007)

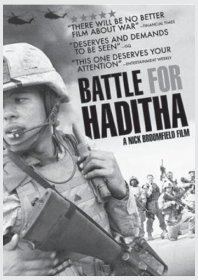

Dramatizacija masakra u iračkom gradu Hadita u novembru 2005. kada su marinci ubili 24 iračka civila, žena i dece kao odmazdu za jednog poginulog i jednog ranjenog američkog vojnika. Zasnovano na istinitim događajima.

Green Zone (2010)

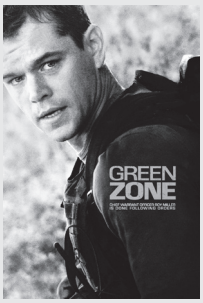

Danas svi znaju da u Iraku 2003. nije bilo nikakvog oružja za masovno uništenje i da je celu priču izmislila američka administracija, koja je prevarila javnost potpuno lažnim informacijama o tome. Međutim, u trenutku invazije na Irak, to nije znao niko od američkih vojnika. Mnogi od njih su upravo imali zadatak da pretražuju vojna i industrijska postrojenja u potrazi za oružjem za masovno uništenje. Ovaj veoma dinamični ratni triler govori o vojnicima koji polako shvataju da tog oružja uopšte nema.

Direktnu akciju možete nabaviti na sledećim mestima:

BEOGRAD: Knjižare BARABA, PLATO i BEOPOLIS; Kafići BROD, BRAT FIDEL i BRAT ČE. **KRAGUJEVAC:** Kafane MAGMA i MARKO. **SREMSKA MITROVICA:** Knjižara BUKBAR. **UŽICE:** Kafić KUĆA ČAJA. **NIŠ:** Udruženje ŽENSKI PROSTOR. **ZAJEČAR:** Omladinski centar ZAJEČAR. **NOVI SAD:** Knjižare NUBLU i MALA VELIKA KNJIGA.

Vesti iz međunarodnog radničkog pokreta:
90-godišnjica Međunarodnog udruženja radnika i radnica

Revolucionarni radnici iz celog sveta okupiće se u Londonu na dvodnevnoj konferenciji (5. i 6. januara 2013) kako bi obeležili 90-godišnjicu od osnivanja Međunarodnog udruženja radnika i radnica (MUR), organizacije zasnovane na revolucionarom sindikalizmu, koje je označilo prerastanje anarhosindikalizma u planetarni radnički pokret.

Revolucionarni sindikati MUR-a deluju u svakodnevnom životu radničke klase organizujući zajednički otpor na radnim mestima i neprestano ukazujući na nužnost odbacivanja dvostrukog jarma kapitala i države. Pripadnici MUR-a ne žele da reformišu državu. Oni se zalažu za odbacivanje kapitalizma i zamenjivanje države samoupravnim slobodarskim komunističkim društvom.

Prvi dan konferencije biće posvećen nastanku MUR-a početkom 20. veka s posebnim osvrtom na istorijat sekcija iz raznih delova sveta, a biće završen diskusijom o ponovnom jačanju pokreta nakon talasa represije i ratova sredinom proteklog veka. Posebno će se posvetiti pažnja MUR-u kao alternativi boljevizmu i uticaju političkih partija. Biće obuhvaćene manje poznate teme o kojima se retko raspravljalo, kao što je kriza u okviru CNT tokom 30-tih godina prošlog veka zbog nekih organizacionih i taktičkih pitanja, i istorijat argentinskog sindikata FORA koji predstavlja jednu od najstarijih članica MUR-a.

Tokom završnog dana članovi raznih sekcija održaće prezentacije i diskusije, nakon čega će biti započet razgovor o anarhosindikalizmu danas i o perspektivama i izazovima iz svakodnevne prakse. Predviđena su izlaganja o počecima anarhosindikalnog pokreta u Istočnoj Evropi, kao i o post-sovjetskom anarhosindikalizmu, sindikatu KRAS i o aktuelnoj situaciji u Rusiji.

Siromašni Britanci umiru od hladnoće u svojim domovima

Oko 300.000 Britanaca su morali da biraju između grejanja i hrane tokom božićne sezone. Nedavno povećanje cene električne energije uvećalo je godišnje račune za struju za oko 7%. Sa svakim povećanjem cene energije za 1%, oko 40.000 domaćinstava u Velikoj Britaniji postaje „energetski siromašno", piše „Telegraf". Kada jedna porodica troši više od 10% svojih primanja na grejanje, smatra se da je prešla prag „energetskog siromaštva". Skoro polovina energetski siromašnih porodica su penzioneri, jedna trećina su bolesni ili invalidi a jednu petinu čine deca uzrasta do 5 godina. Reforme u sektoru energetike i smanjenje dohotka u mnogim domaćinstvima znači da će se stepen energetskog siromaštva astronomski povećavati.

„Sve je manje vremena za vladu da zaštiti one s najmanjim dohotkom," rekao je Derik Likoriš iz Grupe za energetsko siromaštvo (FPAG). „Hladna zima i reforme socijalne pomoći smanjuju dohotke i sve to u vreme mera štednje i drugih sve većih troškova za domaćinstva. Problemi onih koji nemaju dovoljno novca za gorivo nisu nikad bili ozbiljniji."

Istraživanja pokazuju da je broj Britanaca koji godišnje umiru zbog nemogućnosti da ugreju svoj dom i do četiri puta veći od brojki s kojima je u javnost izašla britanska vlada. „Oko 7.800 ljudi tokom zime umre zbog hladnoće", tvrdi Kristin Lidel, profesorka sa fakulteta Ulster. Broj od oko 7.800 mrtvih potvrđuju i u Svetskoj zdravstvenoj organizaciji, navodeći da je to čak četiri puta više od broja stradalih u saobraćajnim nesrećama. Pojava „siromaštva u grejanju" (eng. fuel poverty) nastaje onda kada treba potrošiti dodatnih 10% (novca koga, inače, nema) na grejanje svog stana. Prema podacima za zimu 2010, ukupan broj mrtvih od posledica hladnoće u Engleskoj i Velsu, u koji su ubrojani i beskućnici i ostali slučajevi, bio je oko 25.700. Smrt 7.800 ljudi u njihovim domovima isključivo je prouzrokovana nemogućnošću plaćanja adekvatnog grejanja. (advance.hr)

BRITANSKI PENZIONER PROTESTUJE ZBOG CENE GREJANJA

Centar za liberterske studije predstavlja:

Emil Puže: Osnove sindikalizma, Sabotaža

Ovi klasični revolucionarno-sindikalistički tekstovi koji pružaju uvid u razvoj sindikalizma i danas su podjednako aktuelni kao i pre sto godina, pokazujući da se suština kapitalističkog poretka nije izmenila, pa samim tim ni metode kojima se treba boriti protiv kapitalizma.

Cena: 150 din.

Publikacije CLS-a možeš naći u svim boljim knjižarama ili naručiti direktno od nas:
e-mail: ds@inicijativa.org web: www.inicijativa.org/tiki/ds

Sindikalna konfederacija Anarhosindikalistička inicijativa (ASI) je propagandno-borbena anarhistička revolucionarna sindikalna organizacija, koja se bori za društvo bazirano na individualnoj i kolektivnoj slobodi, ravnopravnosti i solidarnosti, lišeno svih oblika represije, hijerarhije i vlasti čoveka nad čovekom.

ASI je Sekcija Međunarodnog udruženja radnika i radnica (MUR-AIT-IWA)

Direktna akcija nastavlja tradiciju časopisa Hleb i sloboda, čiji je prvi broj štampan 1905. u Beogradu

Direktna akcija se finansira vašim donacijama. Ako želite da nas podržite na ovaj način, novac možete uplatiti na račun Centra za liberterske studije: 200-2269920101033-28

CIP: 329(497.11)
ISSN 1821-0813
COBISS.SR-ID 107264780

Uredništvo: Kosta Ristić, Ratibor Trivunac, Tadej Kurepa, Milan Lukić, Slobodan Stamenčić i Aleksandar Belčević **(odgovorni urednik)**

Priloge i pisma slati na kontakt adresu.

Kontakt: CLS (DA), Poštanski pretinac 6, 11077 Beograd, Srbija
tel. 063/1165551
e-mail: da@inicijativa.org
web: www.inicijativa.org

Rukopisi ne gore.
Tiraž: 1000